

PROTOKOL HODNOCENÍ DIPLOMOVÉ PRÁCE

POSUDEK VEDOUCÍHO

JMÉNO STUDENTA: **Bc. Petra Dragounová**

NÁZEV PRÁCE: Rozvojová pomoc jako nástroj zahraniční politiky: evaluace zahraničních rozvojových projektů Turecka

HODNOTIL: *PhDr. Linda Piknerová, Ph.D.*

1. CÍL PRÁCE (jaký byl a do jaké míry byl naplněn)

Cílem práce je zhodnotit současnou strategii turecké zahraniční politiky prostřednictvím detailní analýzy turecké rozvojové spolupráce. Jako metoda byla zvolena případová studie, jež analyzuje vývoj a současnou podobu rozvojové spolupráce jako nástroje turecké soft power v zahraniční politice. Domnívám se, že cíle se podařilo částečně dosáhnout, nicméně volbu případové studie považuji za nevhodný přístup, který fakticky v práci využit není.

2. OBSAHOVÉ ZPRACOVÁNÍ (náročnost, tvůrčí přístup, proporcionalita vlastní práce, vhodnost příloh)

Samotné téma diplomové práce je zajímavé, a to zejména vzhledem k současným proměnám turecké zahraniční politiky. Zkoumání zahraničně-politických aktivit v kontextu rozvojové spolupráce pak představuje poměrně zavedené téma, které studentka vztahuje právě na příklad na Turecko. Samotné téma pak poskytuje dostatečný prostor pro představení nových poznatků, nicméně se domnívám, že tento potenciál nebyl zcela využit. Práci studentka rozdělila na dvě části - v první (kapitoly 2-4) se studentka věnuje obecně problematice rozvoje a konceptualizaci nových donorů, mezi které je Turecko řazeno. První výtku mám k rozvržení těchto kapitol, domnívám se, že části 2 a 3 jsou poměrně krátké a klidně by mohly být spojeny. V části o nových donorech jsou představena určitá kritéria, kterými se noví donoři vyznačují, ovšem je škoda, že nejsou žádným způsobem na Turecko aplikována a vlastně nevíme, na základě čeho autorka dochází k závěru, že Turecko spíše splňuje kritéria tzv. jižních donorů než arabský model rozvoje. V kapitolách 5 až 7 se autorka zaměřuje na tureckou zahraniční a rozvojovou politiku, přičemž si myslím, že právě v této části se vyskytují nejzávažnější nedostatky. Mé výtky jsou dvojí povahy - za prvé koncepční a za druhé věcné. Pokud jde o první typ výtek, pak za nejzávažnější považuji to, že studentka se zaměřuje na Somálsko jako příklad země, na které chce zjišťovat odpovědi na tři výzkumné otázky. Nechápu ovšem, proč si studentka vybrala právě Somálsko vzhledem k tomu, že chce sledovat, zda se v rozvojové politice Turecka uplatňuje neo-otomanistická koncepce. Jaké bylo kritérium pro výběr této země, když studentka uvádí, že největším příjemcem v roce 2013 byla Palestina, pak Tunis a Somálsko je až na třetím místě. Navíc je to právě Blízký východ potažmo region střední Asie, na kterých by uplatňování neo-otomanistické vize bylo jasnější a prokazatelnější. To konečně přiznává i studentka na s. 50, kde říká, že Blízký východ je prioritní oblastí zájmu Turecka. Dále studentka již v nadpisu práce deklaruje, že bude analyzovat rozvojové projekty Turecka, ale v části o Somálsku se o nich nic moc nedozvídáme, navíc tato část práce je velmi krátká (cca 10 stran včetně popisu vztahů mezi Tureckem a Afrikou). Druhý typ výtek je věcný a týká se některých konkrétních formulací. Např. na s. 44 autorka mluví o tom, že Turecko je demokratická země, která je ale obklopena neklidným prostředím. Je to skutečně tak jednoznačné, když uvážíme, jaké vnitřní problémy Turecko má s Kurdy? Na s. 45-46 studentka hovoří o tom, že v zemi byla mezi 20.-50. léty u moci tzv. republikánská vláda a pak zvítězili demokraté. Jaký je rozdíl mezi republikány a demokraty? Republikáni nemohou být demokraty? Na s. 49 zmiňuje tzv. rytmičnou diplomacii - co to je? Co si pod tím představit? Na s. 65 studentka konstatuje, že Turecko

napomohlo návratu Somálska na mezinárodní scénu. Jak to Turecko udělalo a co tím studentka myslí? Na s. 67 je tvrzení, že Turecko by si mělo svoji pozici hájit a být obezřetné ohledně dalších potenciálních donorů. Proč? Co by další donoři mohli ohrožit? V závěru na s. 70 studentka zmiňuje "výkonnostní ekonomiku", co to je? Dále studentka uvádí, že Turecko, přestože není členem DAC/OECD, vykazuje svou ODA podle směrnic DAC/OECD - proč to Turecko činí? Dále na s. 71 studentka říká, že v letech 2011-2013 směřovala většina prostředků do východní Afriky, přičemž vzájemné vztahy neodpovídají politice nulových problémů se sousedy, ale přesto je neo-otomanistická koncepce ve vzájemné spolupráci patrné. Úplně konstatování nerozumím, proč studentka tedy vztahy mezi Tureckem a Afrikou studovala, když neodpovídají jednomu z ústředních principů neo-otomanismu, a sice politice nulových problémů se sousedy.

Práce je opatřena několika přílohami, které jsou v pořádku.

3. FORMÁLNÍ ÚPRAVA (jazykový projev, kvalita citací a používané literatury, grafická úprava)

Jazykový projev je v pořádku, text prošel v tomto směru poměrně velkým pokrokem, který je třeba ocenit. Rovněž citační aparát je v pořádku a množství použitých zdrojů odpovídá nárokům na diplomovou práci.

4. STRUČNÝ CELKOVÝ KOMENTÁŘ (silné a slabé stránky práce, zdůvodnění níže uvedeného hodnocení)

Celkový dojem z práce není úplně dobrý, protože studentka nenaplnuje to, co slibuje v úvodu. Za problematickou považuji třetí výzkumnou otázku "reflektuje orientace turecké ODA politiku nulových problémů se sousedy?". Studentka totiž konstatuje, že na příkladu Somálska vidíme, že tomu tak není, ale zároveň je z textu patrné, že Somálsko dlouhodobě není tím nejvýznamnějším příjemcem. Text není příliš analytický, což je jeho největší slabina zejména v poslední části práce.

5. OTÁZKY A PŘIPOMÍNKY URČENÉ K ROZPRAVĚ PŘI OBHAJOBĚ (jedna až tři)

Které z příjemců turecké ODA jsou mimo skupinu zemí, vůči nimž by Turecko uplatňovalo svoji neo-otomanistickou vizi?

Na s. 71-72 je tvrzení, že Turecko vystupuje jak garant bezpečnosti v regionu Blízkého východu, střední Asie a Kavkazu - nestřetává se zde ale s Ruskem?

6. NAVRHOVANÁ ZNÁMKA:

DOBŘE

DATUM: 21. května 2016

FAKULTA FILOZOFICKÁ
ZÁPADOČESKÉ
UNIVERZITY
V PLZNI

KATEDRA POLITOLOGIE A MEZINÁRODNÍCH VZTAHŮ

PODPIS: